

**Homilie voor de 27ste zondag door het jaar (Cyclus C)
in de parochiekerk van O.L.Vrouw Assebroek (01-10-2022)**

Lezingen: Habakuk 1,2-3; 2,2-4; Lc 17,5-10
Broeders en Zusters,

In het weekblad Tertio van 14 september heeft Mark Van de Voorde een artikel geschreven dat de titel draagt: “De samenleving zit in een klimaat van wantrouwen”. Hij wijst erop dat in alle sectoren van de samenleving, professioneel, economisch, sociaal en cultureel van mensen gevraagd wordt om elke stap die ze zetten te noteren. Alles wat je doet, moet geagendeerd en genoteerd worden, zodat achteraf kan worden geverifieerd of je ‘goed bezig’ was. En niemand staat erbij stil dat onze samenleving hierdoor terecht is gekomen in een klimaat van wantrouwen. Mensen steken zo veel tijd in het invullen van administratieformulieren dat ze hun eigenlijke job niet meer behoorlijk kunnen uitvoeren: les geven, patiënten verzorgen, en dergelijke meer. Wantrouwen – het gebrek aan vertrouwen – is trouwens de belangrijkste reden waarom zo veel mensen in een burn-out belanden of er de brui aan geven. In onze samenleving geldt de regel: vertrouwen is goed, maar controle is beter. De beleidsmensen die deze regel huldigen, weten trouwens niet meer dat het Lenin was die deze woorden uitsprak bij de oprichting van een nieuwe geheime dienst in de Sovjet-Unie. En de gevolgen van een controlemaatschappij kennen we: zich wegsteken, geen verantwoordelijkheid meer durven nemen, enz. Iedereen zal het er mee eens zijn dat enige controle nodig is. Mensen moeten aan elkaar verantwoording afleggen. Maar toch leven we in een maatschappij waar er teveel controle is. Aan de wortel van onze bureaucratie ligt het gebrek aan vertrouwen, het gebrek aan geloof dat mensen doen wat zij moeten doen.

De parabel die Lucas in het evangelie van deze zondag vertelt, heeft daarmee te maken. Hij heeft het over een knecht, eigenlijk een slaaf, die in dienst staat van zijn meester. En die meester vindt het maar vanzelfsprekend dat de knecht zijn werk doet. Die slaaf is maar een doodgewone slaaf. Hij/zij kan nergens aanspraak op maken. Al doet hij een beroep op wat hij gedaan heeft die dag, hij heeft nergens recht op. Hij kan een hele boekhouding erbij halen om te laten zien hoe goed en zorgvuldig hij gehandeld heeft, het helpt hem niet vooruit. Hij heeft gewoon gedaan waartoe hij verplicht was. Lucas wil niet suggereren dat mensen slechts slaven van God zijn. In een hierop gelijkende parabel zegt hij dat de meester van de slaven hen zelf gaat bedienen wanneer hij laat terugkomt en hen wakende vindt (12, 35-40).

Hij wil duidelijk maken dat je wat God betreft geen boekhouding en geen bureaucratie nodig hebt. Je kunt je niet op iets beroepen bij God. Je kunt niet eisen dat God dit of dat zal doen omdat je veertig dagen gevast hebt, of vandaag zo aardig bent geweest, of zoveel gestort hebt op een of ander noodfonds. Wanneer je probeert een goed en verantwoordelijk mens te zijn, dan doe je precies waartoe je geroepen bent, namelijk beeld te zijn van God en zijn liefde te vertegenwoordigen op aarde.

Een boekhouding bij God indienen, rapporten maken over je leven, een religieuze bureaucratie opzetten omwille van God, is onzinnig. Dat niet doen, is bevrijdend. Heel die last van jezelf voortdurend controleren valt weg, en hopelijk heb je ook minder behoefte anderen te controleren. Bij God een boekhouding bijhouden is een gebrek aan

vertrouwen. Vertrouwen hebben is belangrijk in het leven, zowel in onze verhouding tot God als tot de medemensen.

Versterk ons vertrouwen, vermeerder ons geloof, vragen de leerlingen aan Jezus. Geloven de leerlingen dan niet genoeg? De leerlingen beseffen inderdaad dat ze niet voldoende geloven, dat ze te weinig vertrouwen hebben in God. Als dat al met de leerlingen van Jezus het geval is, zal dit bij ons ook wel zo zijn. Vandaar dat we mogen en moeten bidden om meer geloof, om meer vertrouwen. Vertrouwen dat er een God is die een God van liefde is. Vertrouwen dat het goede het zal winnen van het kwade, vertrouwen dat ieder mens, ieder kind, iedere bejaarde recht gedaan zal worden. Vertrouwen dat God van ieder van ons persoonlijk houdt, dat hij met ons bezig is, dat hij onze problemen en vragen kent.

Dat vertrouwen is niet gemakkelijk. De profeet Habakuk, die leefde rond 600 v. Chr., ziet veel onrecht om zich heen. Er is lijden. Er zijn conflicten. En dat alles duurt maar voort. En hij schreeuwt het uit: hoelang moet ik nog roepen Heer, terwijl Gij maar niet luistert? Waarom moet ik leven te midden van geweld, onderdrukking, twist en tweedracht en schijnt het u niet te raken, waarom grijpt Gij niet in? Het zijn vragen die miljoenen mensen in onze wereld zich stellen: denk maar aan de christenen die vervolgd worden in vele landen van de wereld, mensen die vluchten voor krijgsheren of dictators in hun land, kinderen die voor het leven gekwetst zijn omdat ze misbruikt werden, ouders wier kind verongelukt of sterft aan kanker. Waarom Heer? Waarom grijpt gij niet in?

En wat antwoordt God aan Habakuk? Hij verwijst naar het visioen van vrede en rechtvaardigheid dat er ooit komt, ook al blijft het nog een tijdlang uit. Heb vertrouwen dat God uiteindelijk recht verschaft. Heb geduld, ooit brengt God het heil in deze wereld tot stand. Habakuk draagt dat visioen bij zich van een God die de wereld rechtvaardig maakt. En zo houdt hij het uit en vervult hij zijn opdracht. De rechtvaardige mens, de gelovige mens houdt het vol dankzij zijn vertrouwen.

Blijf vertrouwen, begin met vertrouwen en doe gewoon je werk, tegenover God en daarom ook tegenover mensen met wie we dagelijks optrekken en met mensen verder weg. We zullen soms of zelfs vaak teleurgesteld worden en bedrogen. Maar vertrouwen hebben, is beter dan voortdurend rond te lopen met wantrouwen, en tot in het kleinste toe te eisen dat er gecontroleerd wordt, dat er gerapporteerd wordt. Gelovig vertrouwen betekent niet dat wij ons neerzetten en wachten tot de Heer komt en ons met zijn genade bedient. Ons geloof en vertrouwen moeten werkzaam zijn in het dienen van de Heer. Want Jezus, onze Heer, is zelf de dienaar van allen geworden. Omdat Jezus alles voor ons heeft gedaan, bestaat de juiste zelfkennis erin dat wij bekennen: "Wij zijn maar gewone knechten; wij hebben alleen maar onze plicht gedaan". En in dit nederig vertrouwen mogen we hopen dat uiteindelijk alles goed komt, dat God ons leven zal voltooien. Amen.

Adelbert Denaux, pr.